

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1926/2019
14.01.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Зоране Делибашић, председника већа, Гордане Комненић и Бисерке Живановић, чланова већа, у правној ствари тужиље противтужене АА из ..., чији је пуномоћник Александар Шестић, адвокат из ..., против тужене противтужиље ББ из ..., чији је пуномоћник Александар Ђорђевић, адвокат из ..., ради раскида уговора и исплате накнаде, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у ставу другом изреке пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7267/2016 од 24.10.2018. године, у седници одржаној 14.01.2021. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против решења о трошковима поступка садржаног у ставу другом изреке пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7267/2016 од 24.10.2018. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П 889/16 од 27.06.2016. године, ставом првим изреке делимично је усвојен противтужбени захтев, па је обавезана противтужена да противтужиљи исплати 251.072,00 динара са законском затезном каматом почев од 29.10.2011. године до исплате. Ставом другим изреке одбијен је противтужбени захтев за 3.248.928,00 динара са каматом од 29.10.2011. године. Ставом трећим изреке обавезана је противтужиља да противтуженој накнади трошкове парничног поступка од 141.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 7267/2016 од 24.10.2018. године, ставом првим изреке одбијена је жалба тужене противтужиље и потврђена првостепена пресуда у ставу другом изреке. Ставом другим изреке преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем првостепене пресуде, тако што је одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка. Ставом трећим изреке одбијен је захтев тужене противтужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиља је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, побијајући је у делу којим је одлучено о трошковима поступка.

Тужена је поднела одговор на ревизију тужиље.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. став 6. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр.72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 28. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону, меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Одредбом става 2. овог члана, да, камата, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

Како је у конкретном случају ревизија изјављена против одлуке другостепеног суда којим је преиначена првостепена пресуда у делу одлуке о трошковима поступка, дакле против решења којим је одлучено о споредном тражењу тужиле, које не чини његово главно потраживање, то је и ревизија недозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Зорана Делибашић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић